

Biogram

Wacław Leszczyński urodził się 11 kwietnia w Warszawie. Gdy miał 3 lata, wybuchła II Wojna Światowa i jego ojciec, porucznik rezerwy został powołany do wojska, wrócił dopiero po wojnie, po ośmiu latach. Gdy Wacław miał 6 lat, jego matka, kurier Komendy Głównej Armii Krajowej została aresztowana przez Gestapo (niemiecka tajna policja) i uwięziona w niemieckim obozie koncentracyjnym Auschwitz-Birkenau. Przez trzy lata Wacław pozbawiony był też matki. Nim i jego o trzy lata starszym bratem zaopiekowali się dziadkowie. W 1944 r. Wacław ukończył w Warszawie tajny komplet II klasy szkoły powszechnej (podstawowej) i był na wakacjach pod Warszawą. Tam zastało go Powstanie Warszawskie, w którym Niemcy zniszczyli jego dom i zamordowali dziadka, a on z bratem i babką zostali bez środków do życia.

Zimą 1944/45 przeżyli na Podhalu w biedzie i głodzie. Tam odnalazła ich matka, której po trzech latach nie widzenia nie poznał. Razem z nią, babką i bratem w sierpniu 1945 r. pojechali na Śląsk Opolski, gdzie w miejscowości Pokój matka była kierowniczką i jedyną nauczycielką szkoły, na 155 dzieci, z których tylko 10 umiało mówić po polsku. W 1947 r. wrócił ojciec i podjął pracę w Opolu, a za nim przeniosła się matka Wacława. On został w Pokoju i podjął naukę w VI klasie. Po ukończeniu w 1949 r. VII (ostatniej) klasy przeniósł się do rodziców i uczył się tam w liceum. W 1950 r. rodzina przeniosła się do Wrocławia, gdzie żyli w trudnych warunkach bytowych i Wacław w 1953 r. zdał maturę w II Liceum Ogólnokształcącym TPD.

W 1953 r. Wacław podjął studia na Wydziale Rolniczym Wyższej Szkoły Rolniczej (dziś Uniwersytet Przyrodniczy) we Wrocławiu, które ukończył z tytułem inżyniera w 1957 r. W latach 1956/57 będąc studentem, działał w Miejskim Komitecie Rewolucyjnym Robotników i Studentów we Wrocławiu, przyczyniając się do wyboru na posła prof. Antoniego Wojtysiaka, jedyne opozycjonistę w sejmach PRL. W 1958 r. utworzył drużynę akademicką „Węzeł” i kierował nią przez cztery lata, do jej likwidacji. Równocześnie był członkiem Komendy Hufca ZHP Wrocław II Śródmieście. W 1959 r. ukończył studia magisterskie w specjalności technologia rolna (technologia przemysłu spożywczego) i podjął pracę w macierzystej uczelni.

W 1969 r. otrzymał stopień doktora na podstawie pracy z fermentacji alkoholowej, a w 1977 r. stopień doktora habilitowanego na podstawie dorobku naukowego i dydaktycznego oraz rozprawy z zakresu skrobi ziemniaczanej. W latach 1962-76 pełnił kilka społecznych funkcji przewodniczącego komisji rektorskich i w związku zawodowym. W 1978 został mianowany docentem i w 1981 r. prodziekanem Wydziału Technologii

Żywności. W latach 1980-81 działał w odradzającym się harcerstwie. W 1981 r. wybrano go dziekanem Wydziału i sprawował tę funkcję przez dwie kadencje 1981-84 i 1984-87. W pracy badawczej zajmował się technologią ziemniaka i skrobi i opublikował 300 prac naukowych. W 1987 r. nadano mu tytuł profesora. W latach 1985-90 był członkiem Synodu Archidiecezji Wrocławskiej i wiceprzewodniczącym jednej z jego komisji, a w latach 1990-91 członkiem Prezydium Dolnośląskiego Komitetu Odrodzenia ZHP. W latach 1990-93 pełnił z wyboru funkcję prorektora Akademii Rolniczej (Uniwersytetu Przyrodniczego) we Wrocławiu, a potem dwie kadencje 1993-96 i 1996-99 dziekana Wydziału Technologii Żywności. Wypromował 9 doktorów i kierował 129 pracami magisterskimi. 25 lat był członkiem Senatu Uczelni, 13 lat redaktorem naczelnym czasopisma „Technologia Żywności” Zeszytów Naukowych Akademii Rolniczej we Wrocławiu, 7 lat był członkiem i wiceprzewodniczącym Rady Naukowej Centralnego Laboratorium Przemysłu Ziemniaczanego, 11 lat przewodniczącym (i twórcą) Sekcji Technologii Węglowodanów Polskiego Towarzystwa Technologów Żywności, a w 2006 r. przeszedł na emeryturę. W 2007 r. Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu, a w 2009 r. Uniwersytet Rolniczy w Krakowie nadały mu tytuły doktora honoris causa. Wcześniej odznaczono go Oficerskim i Kawalerskim Krzyżami Orderu Odrodzenia Polski, Złotym i Srebrnym Krzyżami Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Medalem im. Michała Oczapowskiego Polskiej Akademii Nauk i wieloma innymi odznaczeniami oraz 3 Nagrodami Ministra i 30 Nagrodami Rektora.

W 1961 r. ożenił się z Danutą Grys, biologiem i miał z nią troje dzieci.